

KOMUNIKAT PRASOWY nr 98/25

Luksemburg, 1 sierpnia 2025 r.

Wyrok Trybunału w sprawach połączonych od C-92/24 do C-94/24 | Banca Mediolanum

Podatki: uregulowanie krajowe przewidujące opodatkowanie dywidend, które pośrednicy finansowi otrzymują, jako spółki dominujące, od ich spółek zależnych mających siedzibę w innych państwach członkowskich, w wysokości przekraczającej 5 % ich kwoty, jest sprzeczne z prawem Unii

Dotyczy to również sytuacji, gdy opodatkowanie to jest dokonywane za pomocą podatku, który nie jest podatkiem dochodowym od osób prawnych, lecz włącza do swojej podstawy te dywidendy lub ich część

W latach podatkowych 2014 i 2015 Banca Mediolanum, bank mający siedzibę do celów podatkowych we Włoszech, otrzymał dywidendy od swoich spółek zależnych, mających rezydencje podatkowe w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej. Banca Mediolanum włączył je do podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych (zwanego dalej „IRES”) w granicach 5 % ich kwoty. Spółka ta, jako pośrednik finansowy, włączała również te dywidendy do podstawy regionalnego podatku od działalności produkcyjnej (zwanego dalej „IRAP”) w wysokości 50 % ich kwoty w celu zastosowania się do przepisu włoskiego dekretu ustawodawczego regulującego IRAP¹, dotyczącego konkretnie tych pośredników. Następnie Banca Mediolanum, uznawszy, że przepis ten jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej, zwrócił się z wnioskiem o zwrot owej części IRAP. Organ podatkowy oddalił ten wniosek, twierdząc, że wspomniany przepis nie jest sprzeczny z dyrektywą 2011/96². Sąd włoski, przed którym toczy się postępowanie, zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o dokonanie wykładni tej dyrektywy.

W dzisiejszym wyroku Trybunał przypomniał, że co się tyczy traktowania pod względem podatkowym zysków wypłacanych przez spółkę zależną na rzecz spółki dominującej, dyrektywa 2011/96 pozostawia w wyraźny sposób państwom członkowskim wybór między systemem zwolnienia³ a systemem odliczenia⁴. Włochy stosują system zwolnienia. Jednakże, oprócz opodatkowania dywidend wypłacanych spółkom dominującym mającym siedzibę we Włoszech przez ich spółki zależne w wysokości dopuszczanej przez tę dyrektywę, odpowiadającej 5 % ich kwoty, uregulowania krajowe wymagają zasadniczo włączenia 50 % tych dywidend do podstawy opodatkowania innym podatkiem, a mianowicie IRAP, niezależnie od pochodzenia tych dywidend.

Trybunał stwierdził, że dyrektywa 2011/96⁵, przewidując, iż państwo członkowskie, które wybrało system zwolnienia, powinno powstrzymać się od opodatkowania zysków, które spółka dominująca będąca rezydentem w tym państwie członkowskim otrzymuje od swoich spółek zależnych mających siedzibę w innych państwach członkowskich, nie dotyczy określonego rodzaju podatku. W konsekwencji z literalnego punktu widzenia system zwolnienia dotyczy każdego podatku, którego podstawa zawiera dywidendy, które spółka dominująca otrzymuje od swoich spółek zależnych będących rezydentami w innych państwach członkowskich. Ponadto Trybunał zauważył, że **dyrektywa ta ma na celu uniknięcie podwójnego opodatkowania tych zysków, w kategoriach ekonomicznych, i że w związku z tym system zwolnienia dotyczy każdego podatku**, którego podstawa opodatkowania w państwie członkowskim siedziby spółki dominującej zawiera choćby tylko część tych zysków, niezależnie od jego charakteru. Przepis włoskiego dekretu ustawodawczego regulujący IRAP dotyczący konkretnie tych pośredników skutkuje tym,

że 50 % dywidend otrzymywanych przez pośredników od ich spółek zależnych jest wliczane do podstawy opodatkowania IRAP, do którego zapłaty są oni zobowiązani, niezależnie od pochodzenia tych dywidend.

I tak, w przypadku wyboru systemu zwolnienia, dyrektywa 2011/96 **stoi na przeszkodzie uregulowaniom krajowym, na mocy których państwo członkowskie może opodatkować dywidendy otrzymywane przez pośredników finansowych będących rezydentami w tym państwie członkowskim, jako spółki dominujące w rozumieniu tej dyrektywy, od ich spółek zależnych mających siedzibę w innych państwach członkowskich, w wysokości przekraczającej 5 % ich kwoty, także wtedy, gdy opodatkowanie to jest dokonywane za pomocą podatku, który nie jest podatkiem dochodowym od osób prawnych, lecz włącza do swojej podstawy te dywidendy lub ich część, jak ma to miejsce w przypadku IRAP.**

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

Pełny [tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie wyroku](#) są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ Dekret ustawodawczy nr 446 w sprawie ustanowienia podatku regionalnego od działalności produkcyjnej, zmiany progów podatkowych, stawek i odliczeń od podatku dochodowego od osób fizycznych oraz w sprawie ustanowienia dodatkowego podatku regionalnego, oprócz niniejszego podatku, a także w sprawie reorganizacji uregulowania podatków lokalnych.

² Dyrektywa Rady [2011/96/UE](#) z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich

³ Przewidzianym w art. 4 ust. 1 lit. a).

⁴ Przewidzianym w art. 4 ust. 1 lit. b).

⁵ Artykuł 4 ust. 1 lit. a).